

Ἄς τὸ σφίξωμεν γεμάτον
 Ὅλο, φίλοι, ὡς τὸν πάτον.
 Ἡ ἀγάπη μας νὰ ζήση,
 Μέσ' ἔς τὰ στήθη μας ν' αὐξήση,
 Φλόγαις ἄσβυσταις ν' ἀστράψη,
 Καὶ ταῖς εὐμορφαῖς ν' ἀνάψη.
 Κι ἀναμμέναις νὰ ταῖς στείλῃ
 Ἐς τὰ ὑγρά μας τοῦτα χεῖλη.
 Νὰ ρουφοῦν φιλιὰ ὄροσάτα
 Ἀπὸ ἔρωτα γεμάτα.
 Καὶ ρουφῶντας νὰ νομίζουν,
 Πῶς ταῖς φλόγαις τους ὄροσίζουν,
 Καὶ νὰ πίνουν, καὶ νὰ πίνουν,
 Καὶ ποτέ τους νὰ μὴ σβύνουν.

~~~~~

50. Ὁ ἔρωσ κολυμβοῦσε
 Κ' ἐκεῖ ὅπου βουτοῦσε,
 Μιὰ βδέλλα τὸν προφθάνει,
 Κολνᾶ καὶ τὸν δαγκάνει.
 Γυρίζει, τὴν κυττάζει,
 Ξυπάζεται, τρομάζει.
 Κ' εὐθύς πετᾶ κ' ἐβγαίνει,
 Ἐς τὴν μάνναν του πηγαίνει.
 Χτυπᾶ, φωνάζει, κλαίγει